

PIETERS' PAMFLET

DOORTRAPPEN

De Tour is weer begonnen. Frankrijk ademt wielerkoorts, de helikopter zoemt boven de lavendelvelden, en wij—nuchtere Hollanders—zitten met een bak koffie voor de buis. Het peloton slingert als een bonte slang door het landschap, en ik vraag me af: is het heldendom, of gewoon een hoop zweet en spierpijn?

Er wordt gesproken over favorieten, outsiders, en de eeuwige strijd tussen mens en berg. Maar wie de Tour volgt, weet: het zijn niet alleen de benen die tellen, maar het hoofd. De Tour is een spiegel van het leven: ploeteren, vallen, weer opstaan. Soms win je, meestal niet. Maar altijd ga je door.

De renners dragen zonnebrillen als vizieren tegen de werkelijkheid. Ze eten pasta als soldatenrantsoen, slapen in hotels die naar liniment ruiken. En wij, het volk, juichen langs de kant, op zoek naar een glimp van glorie. Want ergens hopen we dat een stukje van hun doorzettingsvermogen op ons afstraalt.

De Tour is theater, volksfeest, martelgang. De Fransen noemen het 'la Grande Boucle', maar voor mij is het gewoon de jaarlijkse reminder dat je, ondanks alles, altijd moet blijven trappen. Want wie stilstaat, valt om. Dus hulde aan de renners, hulde aan de koers. De Tour leeft, en wij leven mee.

Er is iets troostends aan die cadans. Die trappers die blijven draaien, ook als alles pijn doet. Ook als je weet dat je vandaag niet gaat winnen. De boodschap is helder, en tegelijkertijd groots: wie stilstaat, valt om. Want als het leven soms teveel lijkt—denk dan aan het peloton. En blijf trappen. Altijd blijven trappen

PIETERS PAMFLET

Pieters' Pamflet is de dagelijkse reflectie van Pieter Pottenkijker op de grote én kleine bewegingen in onze samenleving. Met scherpe pen, heldere blik en een gezonde dosis ironie fileert hij de actualiteit – van Haagse schijnbewegingen tot alledaagse dwaasheden in de wijk. Geen onderwerp is te groot, geen detail te klein. In Pieters' Pamflet lees je geen neutrale duiding, maar betrokken observaties die prikkelen, confronteren en soms troosten. Voor wie niet alleen wil weten wat er gebeurt, maar vooral wil begrijpen waarom het ertoe doet.